

İlahi Çağrı Kandiliniz Mübarek Olsun

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mart 2022

Ve sayısız nedenle, sevgili dostum, mutlak bir yalnızlığa mahkûm edildim...

Dünün rövanşdır yazdığım bu mektup bense kiblesinde saklı tuttum kendimi hem nezdinde dünün hem de nezleli sesinde ömrün.

Düş salkımları, sevgili dostum.

Düşten bulutlar ördüğüm.

Hüznüme ve aşkıma ve Rabbime de sadığım madem...

Ah, matemın arka yakası.

Ah, yalnızlığın verilmişken bir kez fetvası

Huzura yolculuksa arayışım hangi uzvumu diyet olarak ödemeliyim?

Parmaklarım eklemsiz.

Aşkım sitemsiz.

Ruhumsa gezgin ve mevsimsiz.

Soykırımı hüznün ve seyyah yüzü saklı öfkemin.

Bir katedralse dokunduğum.

Kat izi ise sevmelerin kat çıkmalıyım daha çok daha çok ta ki varana kadar yüce makama.

Mevsimin yüzü kir pas içinde ruhumda kırıklar.

Fay hattı ömrün bense fırar edemediğim kadar kendimden kilit vurdukça vuruyorum yüreğime.

Metazori bir sevgi değil içimde akseden bilakis coşkunun ve yaşama sevincimin kökeni.

Hala dünkü çocuğum okul yolunda...

Hala dünkü liseli kızım gözü yollarda.

Ah, ne vardı ne bir kere daha görebilseydim yüzünü o ergen aşkımin?

Safça beklediğim koridorda ve dokunaklı bir sözcük duymak adına ağzından...

Beti benzi atmış resimler mi yırttığım?

Yoksa bilinmeze sadık bir müdavim mi içimde şarlayan o şaşkın çiçek?

Yalanım yok: ben çiçeğim.

Yalanım yok: ben yıldızım.

Yalanım yok: ben şiirim.

Her anlamda putlaştırdığım duygularım ve işte İlahi Ateşe düşkünlüğüm ve seve seve aştığım.

Aşikâr olansa pervasız yüreğim hem saydam hem devasa hem yorgun hem de müptela sevmelere.

Göğün katmanları.

Yalnızlığınsa o ulaşılmaz rakımı hem ben farklıyım bir kere bile çözülp binlerce parçaya ayrışmadım.

İsyansa...

Haşa, Rabbim.

İnkârsa...

Ne gam.

İddia ise...

Ben spor-toto ya da loto değilim ama çocukluğumda pek düşkündüm spor-toto oynamaya.

Neresinden tutsam ki?

Tutduğum kadar hayata ve sevgiye...

Tutarsızım de hem severken ve tutumsuz.

Sevgidendir bohçam ve küfem ve çeyiz sandığım hem yaldızlıdır benim yıldız haritam.

Bazen derlerse:

“Yıldızın düşük...”

Bazen deseler de:

“Seni gidi kaçık...”

Demeseler de bilirim içlerinden geçeni ve kapanmayan kalp gözüm bazense ters lale gibi hem içime hem dışıma kapandığım...

Kumaşım ipek.

Sesim coşkulu.

Varlığım sa tutkulu.

Tutuk değilim ama tutuklu.

Tutkal değilim ama yapışanlar var enseme.

Engabeli bir araziyim en çok da dik yoluşları sevdiğim bir inip bir çıkarken içimin merdivenlerinde...

Diktiğim sökükler bunlarla saklı olsa ne ki?

Dikmediğim gözlerimi.

Dikiverdiğim başıma bir şişe suyu

Dik başlıyım bazen.

Bazense eğri oturup doğru konuştuğum.

Müdavimi olduğum iç sesim üstelik bir ömür nadasa alıp da kalemi elime aldıktan sonra bir bir çözülmüşken dili.

Beynimdeki milyarlarca nöron ve bitmek bilmeyen sireni.

Acil çağrı yaptığım kimi zaman...

Bazense yangınlara mahal veren.

Bazense kırılan fay hattım ve işte AKUT devrede.

İptidai değil benim varlığım.

İzafı hiç değil.

İdrak ettiğimden de öte keşfedilmeyi bekleyen sırlarım iken saklı en derinde...

Durduk yere sever ve yazar mı insan hem?

Hem de nasıl hem de nasıl...

Mikado çöpleri gibi dağıldığım farazi ve başım nasıl da dik hiç olmadığım kadar mutluyum hem ve

rengim pembe ve beyaz ve işte kızılı şafağın ve türküsü umudun ve tutkum iken sevgi ve yazmak bazen bir roman bazen bir şiir bazense bir hikâye.

Rabıtam ve rakımım.

Bense yolundayım İlahi çağrının...

KANDİLİNİZ MÜBAREK OLSUN...